

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ohranja na dotično naročilo.

Upravištvu „Slovenskega Naroda“.

Vsesokolska slavnost v Pragi.

I.

Minola sta prekrasna slavnostna dneva, ki neizbrisljivo ostaneta v spominu vsakemu, ki se jih je udeležil. Zlata matka Praga, mati mest, kakor jo imenuje pesem češka, praznovala je dvojno slavo. Na prekrasno njeno razstavo, v kateri se kaže sijajno velika sila in duševna snaga češkega naroda, prihitelo je z vseh krajev na tisoče in tisoče obiskovalcev, vlak za vlakom prihajal je od sobote naprej, v Pragi bilo je nenavadno življenje in gibanje.

Ob jednom pa so v teh dneh se zbrala Sokolska društva češka na svoj drugi vsesokolski shod. Tudi z juga poleteli so Sokoli slovenski in hrvatski v skupnem vlaku v zlato Prago, da pozdravijo vrle svoje češke brate ter se udeležé njih slavnega dne. Slavnost vsesokolska v Pragi, ki smo jo praznovali s Čehi skupaj zastopniki glavnih plemen slovanskih v Avstriji, presega daleč meje ožje lokalne slavnosti, ona ima eminentno vseslovansko pomen in zato je namenil sem se tudi, da kolikor mogoče vsaj nekoliko obširneje spregovorim o tej

velekrasni slovanski slavnosti, ki se je dovršila tako sijajno. Bila sta prava slovanska dneva.

Narod češki, ki je tako zmagovalno premagal vse ovire, ki so se mu stavile pri osnovi deželne razstave, ki jo je tako velikansko vedel dovršiti navzlic neudeležbi Nemcev, ta narod pokazal je s slavnostjo vsesokolsko, koliko sile in snage je v njem, presešla je ta prekrasna slavnost vsa pričakovanja, iznenadila je vsacega še tako razvajenega in kritičnega gledalca.

Slovenci in z nami bratje Hrvatje, ki so se, kakor vselej, tudi ta pot pokazali solidarne z nami, bili so posebno še naudušeni, videč, koliko simpatij je v narodu češkem za južne svoje brate, posebni uzrok je to torej, da tudi mi obširneje spregovorimo o slavnosti češkega bratskega nam naroda, ker gotovo je, da so baš ti slavnostni dnevi naredili globok utisek na vsacega udeleznika, da mu ostanejo nepozabni za ves čas življenja.

Ne morem se za danes spuščati v nadrobni popis velikanske te slavnosti, a podati vam hočem kratek načrt, ki ga pozneje dodelam tudi v svojih podrobnostih. Po vsej poti bilo je veliko naudušenje. V Ljubljani že pridružila se nam je deputacija Tržaškega Sokola pod vodstvom staroste Cotiča, v Zagorji deputacija Zagorskega Sokola pod vodstvom staroste Medveda in v Celji deputacija Celjskega Sokola pod vodstvom tajnika dr. Treota. Bili so slovenski Sokoli torej še dosti dobro zastopani v deputaciji svojih društev, katera se je z zastavo Ljubljanskega Sokola na čelu udeležila izleta v zlato Prago. Bilo je blizu 40 članov, večinoma v društveni obleki, a mnogo družih domoljubov in domoljubkin iz Ljubljane in raznih družih krajev. Vodil je deputacijo združenih slovenskih Sokolov odbornik Ljubljanskega Sokola Josip Noll.

Na Zidanem mostu pridružila sta se nam še deputaciji hrvatskih Sokolov iz Zagreba in Karlovca pod vodstvom dr. Mazzure iz Zagreba in prof. Hochmana in mnogo hrvatskih domoljubov in domoljubkinj. Ko smo se vozili po slovanski zemlji, povsod so pozdravljali naš vlak, v Celji bilo je veliko naudušenje na kolodvoru ter so zapeli pevci Celjski v pozdrav slovansko pesem.

Na Dunaji pričakali sta akademični društvi

„Slovenija“ in „Zvonimir“ vlak, ki je bil narastel na blizu 300 oseb. O vožnji z Dunaja omenim naj za danes le, da je bila po vseh postajah zavedne Češke pravi triumf — vedno rastoč, bolj ko smo se bližali srcu češkega kraljestva zlati Pragi. O vsprejemu v Pragi, o izvrševanju slavnosti same za danes le toliko, da je bila jugoslovanska deputacija povsod odlikovana, vsprejeta z največjo simpatijo ne le od odbora in od zastopnikov Sokola, nego od vsega naroda, pokazala se je velika ljubezen za Slovence in Hrvate v vseh okoliščinah. Telovadba čeških Sokolskih društev bila je tako velikanska in dovršena, da pero ni zmožno tega popisati tako, da bi le približno doseglo resnico, to je bilo treba videti. Oba dni bilo je občinstvo vzhričeno po nepopisni preciznosti prostih vaj, katere je izvrševalo okoli 2500 Sokolov. Sprovod v ponedeljek zjutraj bil je tako velikanski in krasen, da je presegel vsa pričakovanja. Skoro jedno uro trajalo je defiliranje Sokolov v vrstah po 6 mož mimo mestne hiše, kjer je župan Praški pozdravil vsa društva. Bilo je okoli 8000 Sokolov, prava armada slovanska, ki je stopala po historijskih tleh Praških, na čelu konjica Sokolska. Zastav bilo je okoli 200, godb kakih 10. Bil je velikanski lep pogled, ko se je ves sprovod v gostih vrstah nastavljal na staromestnem trgu, kateri je bilo kmalu poln. Ker je vlada prepovedala nečeškimi društvom udeležiti se spreveda, prišli so Hrvati in Slovenci kot avantgarda malo pred sprodom sami na slavnostno okinčani staromestni trg, malo za njimi Poljski Sokoli in deputacija francoskih telovadcev iz Pariza (18 mož) ter deputacije Sokolov z Nemškega in iz Amerike. O tej prepovedi bomo spregovorili še prilično, ker ilustruje novi naš položaj.

Prvi dan bile so vnanje deputacije pozvane od mestne občine na Vinohradih v mestno hišo, kjer jih je pozdravil župan, domoljubne češke dame pa so stregle pri elegantno in bogato prirejenem bufetu. Bilo je več naudušenih govorov. Istotako pozval je župan Praški deputacije v velike krasne dvorane Praške mestne hiše, kjer je bil zopet prirejen bogat bufet in se je čulo mnogo naudušenih govorov. Slavnostna predstava v gledališču uspela je izvrstno, po njej bil je banket pozvanih načel-

LISTEK.

Čerešniččin obžalovani greh.

(Obrazek s Slovaškega. Češki spisala Gabrijela Preissová, prel. F. G. P.)

(Dalje.)

Tisti večer pogledala je Julka po običajni molitvi pred spanjem skozi okno in se vsa prestrašila ugledavši poleg vrtnega plotu sprehajati se moško postavbo sem ter tja. Bil je mrak in skozi grmovje ob plotu rastoče ni bilo razbrati, kdo je bil. Stoprav, ko se je za hip lunin srp dvignil iz oblakov, spoznala je Julka Šimka in si oddahnila.

Prišlo ji je na um, da je radi nje prišel in premišljala je, naj se-li oglasi ali ne. Konečno zmagovalo je razumno sočutje; pomislila je, da bi ne hodil zaman, oblekla se in zaklicala:

„Šimek — ali ste vi? —“

Mladeneč je obstal, najedenkrat preskočil plot in takoj bil pri oknu. „Ti si me spoznala, Julka?“ radoval se je.

„O, dà . . .“ odgovorila je devojka. „Kaj delate tu?“ — vprašala je tiho, uljudno — a zaljub-

ljeni Šimek čutil je v tem priglas hladnega ravno-dušja.

Pil je danes tudi nekoliko vina; zato bil je nenavadno živo razpoložen in o besedah: „Ti dobro veš, da sem te iskal . . .“ zagovarjal je svoj prihod z očitajočim glasom; — „saj drugi tudi hodijo pod večer k nevestam, midva pa sva si vender dala danes že besedo — torej naj ljudje vedo — —“

„Majka in otec sta morda že zaspala,“ opomnila je devojka ozrši se; „zbudila bi ju lahko z govorjenjem . . .“

„Ali spita tu v kamri?“

„Ne — v izbi, a vender naju slišita in utegnili bi se jeziti.“

„I kaj ti je — kako si otročja! . . . tolažil je Šimek njeno boječnost. „Saj menda vender ni nič zlega, da govorim tu s taboj, ko si mi že obljubljena? Sicer pa, če hočeš pojdi k dverim na cesto — stekel bom na okolu in te počakal. Ni še tako pozno, drugi tudi še govore pred hišo.“

„I ne — potem raje ostani tu . . .“ reče devojka po kratkem premisleku. Danes niti spoznati ni mogla Šimka, da je najedenkrat začel kakor mlad fant. Zdelo se ji je vedno, da je tako star in scela drugačen nego ostali.

Šimek pomaknil je klobuk nazaj, položil roki na okno in na nji oprl glavo. Tako vprašal je za hip z nežnim, zamolklim glasom:

„Julka, prišel sem te prašat, da bi mi v resnici rekla, misliš li z mano odkritosrčno — ali bi me mogla imeti tako rada, kakor imam jaz tebe? — Ko sem te danes o snubitvi gledal, prišlo mi je na um, da bi ti ne obžalovala, saj se niti dogovorili nismo — storil sem tako naglo po svoji glavi in moral bi raje počakati — ali ne?“

„Oh — čemu, saj je tudi tako dobro . . .“ odgovorila je devojka taječ globoko ginjenost. Najedenkrat bilo ji je žal Šimka; spoznala je iz teh malih besed, kako zelo jo ljubi. Šimek ozrl se je vanjo, prijel jo močno za roko in zašepetal v trganih prestankih:

„Povej mi torej zdaj — priznaj se mi, duša moja — ali me rada jemlješ? . . .“

Julka je zdrhtela. Čula je prvokrat v življenji strasten glas in v tem hipu bilo ji je, kakor bi Šimek k sebi potegnil njeno dušo.

„Čemu ne . . .“ odgovorila je iz srca; saj ste vi, Šimek, dober človek . . .“

„Zakaj me vikaš?“ začudil se je Šimek žalostno.

nikov pojedinih Sokolov. Tudi tu bile so izborne napitnice. Jugoslovanska deputacija bila je povsod burno nazdravljena, isto tako tudi deputacija francoskih gimnastov. Pri shodih v Mestanski besedi v soboto večer, na Žofinje v nedeljo večer in v razstavi v ponedeljek zjutraj bilo je govorov in pobratimstvo mej Čehi, Poljaki, Hrvati in Slovenci bilo je glavni predmet vseh govornikov. Isto tako poudarjalo se naudušeno prijateljstvo mej Francozi in Slovani.

Pred razstavo je odbor razstavin pozdravil Sokole in francoske gimnaste in so odgovorili razni zastopniki društev. Oba dva dni in tudi tretji slavnostni dan — torek — vladala je velika naudušenost v vseh krogih, v razstavi in povsod vrvelo je vse naroda, zlata Praga slavila je sijajen triumf češke zavednosti, češkega uma, češke dlani in žilave delavnosti.

Toliko za danes v najdebelejših potezah o tej prelepi slavnosti, katero se bodem potrudil popisati obširno, ker v njej nahajam veliko važnost za gojenje slovanske vzajemnosti in zato ima tudi za nas Slovence, ki smo se je udeležili, gotovo enak pomen kakor vsaka večja slavnost, ki jo praznujemo na domačih tleh. Za sijajen uspeh ima največjo zaslugo neumorni odbor Sokolske zveze češke, kateremu na čelu je vrli starosta Praškega Sokola. Obema kličem prisrčen: Na zdar! Ahasver II.

Slovenska pravna akademija in nazori sedanje državne uprave o njej.

(Konec.)

Mi menimo torej, da je dolžnost državne uprave skrbeti za izpolnjevanje pogojev, brez katerih se slovensko teoretiško pravoznanstvo nikdar razvijati ne more. Ko bodo zagotovljeni taki pogoji, dobile se bodo hitro zadostne in sposobne učne moči. Razpiše naj le gospod minister na pr. naslednji poziv: „Čez dve leti ustanovi se na Graški pravni fakulteti stolica za slovensko predavanje kazenskega prava s to in to plačo; kdor želi na to mesto priti, predloži naj obširen načrt predavanj te stvarine in v dokaz sposobnosti kako samostojno razpravo iz te discipline!“ — Če se na tak poziv ne bode oglasil noben sposoben slovenski pravnik, onda bomo pritrdili gospodu ministru in rekli, da naša želja je v sedanjih razmerah neizvedna. Dokler pa tega dokaza nimamo, ne moremo mu pritrditi.

Ker znanstveno izurjenih docentov ni, meni dalje gospod naučni minister, morali bi predavanja prevzeti možje iz prakse; to bi pa po njegovih trditvah znanstveno vrednost teh predavanj potisnilo globoko pod znanstveni „niveau“.

Gospod minister je s tem — lahko da nehoté — izrekel malo laskavo sodbo o zmožnosti iz znanstveni izomiki praktikov; iz njegovega izreka bi se lahko izvajalo, da so v praksi delujoči pravniki puncto pravoznanstva teoretikom nasproti nekako to, kar so zakotni pisarji nasproti odvetnikom; oproščaj se nam ta primera, a vidi se nam umestna!

Nimamo za kaj misliti, da ceni gospod naučni minister samo slovenske praktične pravnike tako nizko, nego preverjeni smo, da velja njegov izrek praktikom sploh. Tolika lažje nam se je upirati

„Navajena sem tako —“ izgovarjala se je hitro — „ker ste bili vi že dorastel, ko sem bila jaz še majhno dekletce; — a vendar vam bom odslej rekala ti...“

— Ozlačen oblaček obstal je nad njima, ko pa je Šimek v svoji sreči pogledal navzgor, prikazovale so se povsod iz temne globine nove in nove zvezde, dokler ni bila tako ljubezniva noč, kakor je še nikedar ni videl.

Julka omožila se je dobro. Dobila je dobrega moža in gospodarstvo jo je veselilo; — česa bi si mogla razumna žena bolj želeči?

Čerešnička spominjala se je le s sosebnim nepokojem gotovih besed — dasi ni stala zanje.

Meroma teden po svatbi šla je neki večer pogledat za trenotek in srečala na poti Palo Kotučika, onega mladenca, ki je, ko je bila še ne-omožena, klical jo, da bi šla h godbi. Pala je pozdravil; korakal je za hip polagoma, da Čerešnička ni ostala zadej, potem pa ji je rekel s tako čudnim glasom najedenkrat: „Čemu si se tako naglo omožila, Julka — veruj mi, tudi jaz sem mislil na tebe...“

(Dalje prih.)

proti tako splošni in nizki cenitvi praktičnega pravoznanstva, ker nam ni moči očitati, da govorimo preveč pro „domo sua“.

Sodba gospoda ministra o vrednosti teoretiškega znanja praktičnih pravnikov vidi se nam preostira in, tako splošna, neopravičena. Kakor mej teoretiki niso sami znanstveni svetilniki,* tako tudi mej praktiki niso vsi jednaki; izjeme dobiti je povsod! Večina praktikov se res ne muči s teoretiškimi problemi; njihova služba je taka, da jim ni treba posebe ukvarjati se s teorijo, uradni stil jim celo brani, s teoretiško obširnostjo utemeljevati svoje sodbe in odločbe. A iz tega izvajati, da stoje praktiki kar splošnoma globoko pod znanstveno vrednostjo teoretikov, — ne vidi se nam nikakor umestno niti pravo. Dobe se tudi mej praktiki taki zastopniki pravne véde, katerim nikakor ni teoretiško pravoznanstvo tuja reč; dobe se možje, kateri se ne ustrašijo diskusije s teoretiki, kar se tiče predmetov sedaj veljavnega prava. Mnogolični vsakdanji slučajji seznanijo jih z uprašnji, katerih se teoretiki v svojih predavanjih niti ne dotikajo, ki so pa dostikrat tako zamotana, da zahtevajo največje pravniške bistroumnosti. V nekaterih splošnih rečeh in razpravah „de lege ferenda“ bode teoretik znabiti nadkriljeval takega praktika; v podrobni razpravi „de lege lata“ znal mu bode praktik marsikaj povedati, česar teoretik v svoji mračni teoriji niti zapazil ni.

Napačno je torej vreči praktike „a priori“ na stran ter odrekati jim vse teoretiško znanje, oziroma sposobnost za znanstvena predavanja. Le poglejmo razsodbe našega vrhovnega sodnega in kasacijskega dvora, kjer so izkušeni praktiki in mej njimi tudi možje iz našega naroda! V teh razsodbah se združuje nekako praksa in teorija po taki meri, da se čitajo mnoge kakor akademiške razprave, tako, da boljših in preciznejših nismo dobili iz peresa teoretikov. In ta odlični, gotovo ne pod znanstvenim „niveauom“ stoječi sodni dvor je nam praktikom nekaka pravna akademija, katera popolnjuje naše pravniško znanje z vseučilišča.

Utemeljena ni torej sodba, ki hoče praktikom „a priori“ odrekati sposobnost za akademiški poklic in predavanja pravne véde, osobito takih predmetov pravne discipline, s katerimi se bavijo bolj živo v praksi. Mnogo poznejših teoretikov je že izšlo iz stanu praktikov in nikakor niso delali sramote svojim kolegom. Kadar bode dovozen in nadarjen praktik dobil poklic za akademiška predavanja, bode si kmalu prisvojil tudi tisto znanstveno metodo akademiškega predavanja in učenja, katera ga bode dvignila v tej stroki nad „znanstveni niveau!“ Iskati takih učnih močij je stvar državne uprave, nikakor pa ne sme ona čakati, da se jej bodo kar zastonj ponujale.

Konečno še to-le: Gospod naučni minister se peča uprav sedaj z reformo pravoslovnih studij; tendenca tej reformi pa je, omejiti preširno in neplodno doktrinarstvo ter vzgajati pravnike za življenje in praktično delovanje. Ali niso ti nazori naučne uprave dokaj podobni našim željam in zahtevam? In zaradi tega moramo še jedenkrat reči, da se nam odgovor gospoda naučnega ministra v tej negativni odločnosti ne vidi utemeljen.

Dr. K.

*) Nedavno smo čitali v največjem nemškem dnevniku na Dunaji o znanstvenem delu nekega profesorja Graške pravne fakultete, obsegajočem okoli 800 strani, kritiko, katero je primerjati nekako s cenzuro naloge najslabšega gimnazijca!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 2. julija.

Državni zbor.

Razprava o naučnem ministerstvu je jako obširna, deloma tudi zanimiva. Vender pa je zbornica le slabo obiskana. Vročina in nekaterih poslancev apatija sta intenzivnejši, nego vse proračunske debate zanimivost. Visoka temperatura upliva tudi na parlament in vse že želi, da bi bil skoro konec zborovanju. Govori se, da se bodo debate kolikor možno krajšale in sploh delalo na to, da bi poslanci, ki sedaj zares v potu svojega obraza služijo dijete, že sredi julija mogli na počitnice.

Nov kazenski zakonik.

Pravosodni minister predložil je v torek zbornici poslancev načrt novega kazenskega zakonika, ki je bil že davno potreben.

Vnanje države.

Rusko-srbsko-črnogorska zveza.

„Magyar Hirlap“ javlja, da sta Pašić in Vučić sklenila rusko-srbsko-črnogorsko vojaško konvencijo. V slučaju rusko-avstrijske vojne — tako pripoveduje madjarski list — dasta Srbija in Črna gora svoji vojski Rusiji na razpolaganje. Pri mobilizovanju dobi Srbija poldrugi milijon, Črna gora 800.000 rubljev. Proti posebni odškodnini vzdržuje Srbija in Črna gora v južni Ogerski, Bosni in Hercegovini politične agente. V slučaju zmage dobi Srbija Bosno, Črna gora Hercegovino. Tudi bode Rusija delovala na to, da se bode iz južne Ogerske in Hrvatske napravila posebna velika kraljevina pod habsburško vlado. Isti pogoji določeni so tudi za rusko-turško vojno in bi Srbija dobila Staro Srbijo in Monastir ali bi se pa razširila proti zapadu in na južno stran. — Umeje se ob sebi, da je vsa ta vest le plod prebujne madjarske domišljije.

K položaju v Srbiji.

Odhod kralja Aleksandra v Rusijo je določen na 22. dan julija. Razven ruskega ne bode kralj obiskal nobenega drugega dvora. — Liberalci Beligradskega okraja imeli so v Ralji shod, na katerem se je mej drugim jednoglasno vprejela resolucija, da se je z iztiranjem kraljice Natalije rušila ustava.

Trojna zveza v italijanski zbornici.

Da v Italiji neso posebno vneti za trojno zvezo, pokazalo se je dne 28. junija v zbornici, ko je ministerski predsednik Rudini izjavil, da se vlada drži zveze z obema cesarstvom. Vršili so se tem povodom prizori tako strastni in surovi, da kaj jednacega menda še ni bilo v nobenem parlamentu. Poslanci pitali so se z izrazi: „Lazzaroni! Sodrga! Komedijanti!“ Poslanec Prampolini stopil je na sedež, razprostrl roke in kričal: „Taki svetohlinški svojati je dežele blaginja izročena! Vi avstrijski hlapci, vun s črno-žoltimi kokardami!“ — Ko je Rudini izgovoril svojo izjavo o trojni zvezi, obsipala ga je opozicija z najhujšimi psovki, potem pa je nastal mej poslanci pravi pravcati pretep. Cavalotti udaril je poslanca de Mario s pestjo v obraz, poslednji pa je Cavalottija po stopnicah vrgel. Na to priskočili so obestranski prijatelji in pričela se je borba s pestmi. Par poslancev bilo je tako tepenih, da so jih takoj dali zdravniku v roko. Ko so poslance ločili in spravili iz dvorane, ostala sta na tleh dva zavrtnika in škrici suknje. — Glasovanja o Rudinijevi izjavi ni bilo. Govori se, da je vsled teh dogodkov stališče vlade omajano.

„Times“ o nemškega cesarja pohodu.

V uvodnem članku pišejo „Times“ o cesarja Viljema II. pohodu: Združenje obeh držav v zadevi miru in civilizacije je istotako stalno, kakor da je s pogodbami utrjeno. Opira se na zvezo največje pomorske in največje vojaške sile na svetu.

Nemški cesar na Holandskem.

Včeraj došel je nemški cesar v Amsterdam, kjer sta ga kraljica Viljelmina in kraljica regentinja Ema pozdravili in spremili v kraljevski dvorec. Nemški listi hité zatrjevati, da ta pohod nema političnega pomena, marveč je le čin uljudnosti. To zatrjevanje pa ni radovoljno, marveč spomina na basen o lesici in kislem grozdju. Povodom prihoda nemškega cesarja priobčili so vsi holandski listi jako ostre proteste, da bi Holandska kdaj pristopila k trojni zvezi in na tisoče občinstva vrvelo je po ulicah Amsterdamskih in kričalo: „Doli s cesarjem Viljemom!“

Dopisi.

Z Vrhnike 29. junija. [Izv. dop.] Vsprejmi, dragi mi „Narod“, skromne vrstice iz starega „Navporta“ sedanje ponosne Vrhnike. Običajno je, da praznuje naša šola vsako leto dan sv. Alojzija na prav slovesen način, kot imendan svojega patrona. V isto posebno proslavo napravi vsako leto izlet na bližnji prijazni hrib sv. Trojice. Naj bode o omenjenem hribu le toliko rečeno, da se pri ugodnem vremenu na njem uživa krasen razgled. V vznožji se razprostira obširni naš trg, severozahodna strau nam je odprta do bele Ljubljane, pri čistem zraku nas pa tudi pozdravlja naš velikan iz severozahoda — orjaški Triglav. — Toda, ad rem! Naša štirirazredna deška združena z dvorazredno dekliško šolo bavila se je letos nad jeden mesec s šolsko mladino, da jo je izvežbala v dramatični igri, izborni deklamaciji, jako dobrem petji in telovadbi, združeni s primernimi igrami. Omenjeno bodi na tem mestu, da so se dečki višjih razredov izvežbali v igri: „V Rim“ — deklice višjih oddelkov so se pa navadile dram. igro: „Preganjana nedolžnost“. — Že v preddan slavnosti postavil se je pri sv. Trojici obširen oder. Vredno proslavljanje 300letnice patrona šolske mladine praznovalo se je s tri dni trajajočimi cerkvenimi obredi. V nedeljo bilo je cerkveno opravilo posebno slovesno. — Lep je bil sprevid šolske mladeži iz šolskega poslopja do farne cerkve. Ovenčani zastavi sledili so dečki, sle-

herni malo zastavico v roki držeč in na svoji desni pripet šopek cvetic; za njimi korakale so deklice v belih oblekah, z venci na glavah in lepimi šopki v rokah. — Mladina se je po dokončani cerkveni slavnosti razkropila z veselim srcem, kajti pravo veselje je bilo čakalo še le prihodnji dan, na hribu sv. Trojice. — Zaželeno jutro dne 22. t. m. napoči, a žal! Jupiter Pluvius je v svojem srdcu nad človeštvom zopet kazal svoje nemilo lice. Bode li mogoče zbok dežja korakati k prijazni sv. Trojici, kjer že stoji oder, pripravljen za prvi poskus naših mladih močij? So li blagi šolski prijatelji in dobrotniki zbok dežja bogato obloženi voz črešenj in štrukljev poslali k sv. Trojici? Ali se bode slavnost vršila le v šolskih prostorih? — Te in jednake misli navdajale so našo mladino, ki se je že ob 6. uri zjutraj zbrala polnoštevilno v šolskih prostorih. — Ker dež le ni hotel nehati, služila se je sv. maša v farni cerkvi, a takoj po dokončanem cerkvenem opravilu došel je učitelstvu glas od našega priljubljenega gospoda kraj. šol. predsednika, naj s šolsko mladino korakamo k sv. Trojici. — Dospevši na hrib, so mladino vsprejeli naši prvi, odlični, narodno misleči gospodje in gospe. Tu bediti pred vsem omenjeni blagi dami A. Lenarčičeva in A. Komotarjeva, ki se nesta ustrašili slabega vremena, temveč s srčnim navdušenjem delili mladini obilo črešenj in štrukljev. — Ko se je bila mladina okrepčala, izvršile so se polagoma vse točke, obe igri, deklamacija, izborna petje itd. — Preobširno bi mi bilo o posameznih točkah kaj več omeniti, naj zadostuje le to, da se je vse vršilo v splošno pohvalo. — Bodi še omenjeno, da je gospod dr. M., obdarovaje spretno mladino z novci, pokazal, da se radodarnosti meje ne stavijo. Na zdar, prijatelj mladini! Blagi šolski dobrotniki vsprejmite za požrtvovalnost, ljubav in prijateljstvo, katero pokazete pri vsaki priliki, kadar je treba resni naši mladini pomoči, presrečno zahvalo. Nadobudna mladež, koja vzgaja šola na narodni podlagi, ohranila Vas bode v hvaležnem in blagem spominu. — Bog Vam plati!

Iz Planine, 1. julija. [Izv. dop.] Preteklo noč je imelo naše gasilno društvo svoj ognjeni krst. Okolo tri četrt na polnoč je namreč zapel rog ter klical člane tega prekornostnega društva k gašenju Blažonovega kozolca, kojega je zapalila par minut prej najbrže zlobna roka. Četudi je imenovano društvo še primeroma mlado in ni še bogsivedi kako izvežbano, vendar je bilo navzlic poznemu času, ko je bilo skoro vse v najboljšem spanju, jako hitro z obema brizgalnicama in drugim orodjem na lici mesta ter storilo v popolni meri svojo dolžnost. Da se ni požar razširil tudi na bližnja s slamo krita poslopja in prouzročil grozovite škode, zahvaliti se imamo v prvi vrsti ugodnemu vetru potem pa poleg gasilnega društva tudi drugim tržanom in tržankam, ki so vsi vzajemno in vstrajno delovali bližnjemu v pomoč. Hvala in slava jim!

Čitalnica je v novejšem času sicer nekaj vetrnjaških udov izgubila, a to nič ne de; oklenili se je bodo pa tem trdnjše ostali člani ter skrbeli za to, da bode tudi dalje živela in procvitala Planinskemu trgu v čast in ponos. Velikonočni ponedeljek je priredila društveno veselico, kresni večer na hribu sv. Duha velik kres, a v kratkem pa — upamo — skupen izlet v krasno našo okolico. Skromno je sicer naše društveno delovanje, a tem presrečniše, ker smo svoji mej svojimi. — V kratkem bomo ustanovili tudi kmetijsko podružnico — pravo za pravo jo bomo le obnovili, ker smo jo pred leti že imeli — če ne bode kake ovire od zgoraj?!

Iz Doba 30. junija [Izv. dop.] V naši vasi imamo že od avgusta l. l. ognjegasnno društvo. Mala naša občina omislila si je brizgalnico in zelo pripraven voz za gasilce, kar stane okolu 1500 gld. Društvo šteje 45 delujočih udov, ki so prav lično opravljani. V nedeljo dne 28. m. m. imeli smo ustanovno slavnost in blagoslovljenje brizgalnice in dotičnega orodja. Slavnost pričela se je popoldne ob 3. uri. Domače društvo šlo je vsprejemati in pozdravljati prihajajoča sosedna društva, katerih je bilo lepo število, namreč iz Domžal, Mengša, Kamnika, Lukovce, deputacija iz Št. Vida pri Ljubljani, iz Ljubljanske tobačnice in iz Šiške. Došel je tudi gospod stotnik Doberlet iz Ljubljane. Društva zbirala so se na cesti pri poštnem poslopju, potem so korakala k poslopju, kjer se hrani gasilno orodje. Na čelu korakala je Domžalska godba, za njo gasilna društva in Kamniška godba, nazadnje Dobski

ognjegasci in potem nad štiri tisoč zbranega občinstva. To bil je veličasten spreved, kakoršnega naše selo še ni videlo. Pri hranišču gasilnega orodja pozdravil nas je gospod župnik, kateri je v temeljitem govoru razložil pomen blagoslovljenja, pri katerem je visokorodna gospa baronica Minutillo, graščakinja v Čemšeniku pri Dobu, prisostovala kot kumica. Navzoč bil je častni član gospod baron Rechbach iz Kromperka. Po blagoslovu imel je prav lep slavnostni govor Dobski poveljnik gasilcev. Potem odšla so društva k g. Zarniku na slavnostni prostor, kjer se je vršila tombola v korist društvu potem prosta zabava in ples. Pozno v noč poslavljali smo se prav bratsko z odhajajočimi društvi, katerim izrekamo najtoplejšo zahvalo. Čestitali so tukajšnjemu društvu brzojavno ognjegasci iz Radovljice in g. S. A. Smekal, tovarnar iz Prage.

Domače stvari.

— (Poslanec g. Ivan Nabergoj) je izposloval pri finančnem ministerstvu dve jako važni olajšavi za Tržaško okolico: 1.) Da se bode v okolici plačevalo od vsakega hektolitra vina 4. gld. manj nego v mestu. 2.) Da bodo okoličani plačevali užitnino od svojega vina tedaj, kadar je prodajo, v tem, ko se je glasila dotična naredba, da bodo morali plačevati to užitnino takoj, ko se vino pospravi.

— (Izid dopolnilnih volitev v odbor „Matice Slovenske“.) Pri včerajšnji dopolnilni volitvi v odbor „Matice Slovenske“ je bilo oddanih 504 glasov. Dobili so gg.: dr. Detela Franc, Hubad Franc, Kržič Anton in Šubic Ivan po 504 glasov; gg. dr. Gregorčič Anton in Gregorčič Simon po 500, dr. Požar Lovro 489, dr. Starč Josip 470, Wiesthaler Franc 458 in Levec Franc 455 glasov ter so tedaj v zmislu § 12. dr. pravil izvoljeni v odbor „Matice Slovenske“ za dobo štirih let. — Razun teh so še prejeli gg.: Kalan Andrej 46, dr. Janežič Ivan 34, dr. Mahnič Anton 22, Perušek Rajko 15, Einspieler Gregor 14, Žitnik Ignacij 12 in Lendovšek Josip 1 glas.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) doposlali so Dunajski vseučiliščniki vsoto 11 gld. v družbene namene. Hvaležno prejemi ta že peti njihovi letošnji dar imamo z njim vred nov dokaz, kakó požrtvovalno ljubi naša, izvan slovenskih mej bivajoča mladina svojo domovino. Bog povrni! Živeli!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Umrl) je danes zjutraj ob 8. uri gosp. vladni svetnik dr. Filip Zaplotnik.

— (Iz Prage v Ljubljano) vrnil se je danes prvi izletnik, ki bi bil pa jako rad še dalje ostal, da mu je čas dopuščal.

— (Zrelostni izpiti) na tukajšnjem izobraževališči za učiteljice završile so se v torek. Dve kandidatini, Pavla Cidrih in Amalija Tomec napravili sta izpit z odliko, 31 dobilo jih je spričevalo zrelosti, 5 dovoljen je ponavljalni izpit v dveh mesecih.

— (Poročil) se je včeraj g. dr. Ed. Šlajmer, asistent na kirurški oddelku tukajšnje deželne bolnice, z gospodično Vero Vidričevo, hčerjo našega rojaka, Zagrebškega odvetnika gosp. dr. L. Vidriča.

— (Šentpeterska podružnica) Ciril-Metodove družbe v Ljubljani bode imela občni zbor 5. t. m. ob sedmih zvečer pred veselico v gostilni gosp. Ivana Počivalnika na sv. Petra cesti št. 85. K udeležitvi so povabljeni udje. Na dnevnem redu je: volitev novega odbora, poročilo podružničnega delovanja in posamni nasveti. Odbor.

— (Pojasnilo.) Glede na našo opazko v sobotni številki tičočo se Sokola g. J. Vernika došlo nam je pojasnilo, da je dotični gospod komaj mesec dni v trgovini g. J. C. Mayerja in da že zategadel ni mogel reflektovati na dopust, kakeršen bi bil potreben za izlet v Prago. — Pri tej priliki resnici na ljubo tudi lojalno priznamo, da imenovana tvrdka še nikdar ni napravljala zaradi „Sokola“ svojim ljudem zaprek.

— (Glas iz mej občinstva.) Piše se nam: Da pisma ne pridejo o pravem času na namenjeni kraj in namenjeni osebi v roke, krive so pogosto strauke same, ker jako slabo in nerazložno napišejo naslov. Tako dobil sem v roke pismo z naslovom: „An Wohl geborn Frau Maria Guzi Post schew Sen Wü Seun bei Leibach.“ Dolgo je bilo treba premisljati, dokler se je uganilo, da je pisec pisma hotel

zapisati „Post Zwischenwässern“. Naslove je torej pisati pravilno in razložno.

— (Iz Pulja) se nam piše: Povodom cesarjevega pohoda pripetil se je nastopni dogodek. Ko je po polaganju temeljnega kamna za novo cerkev cesar hotel stopiti v svoj voz, približa se osemleten deček, poklekne pred cesarja, in mu pomoli pisano prošnjo, da bi ga vsprejeli v pomorsko akademijo. Roditelji njegovi neso imoviti, da bi mogli plačevati zanj, zato se obrača do milosti cesarja, da bi se mu dovolilo brezplačno mesto v akademiji. Cesar poslušal dečkovo prošnjo, ga vzdignil in osebno vsprejel njegovo prošnjo.

— (Kuga v gobcih in na parkljih) se po Kranjskem močno širi. Razen ribniškega, kočevskega, velikolaškega, senožeškega in vipavskega okraja okuženi so sedaj tudi ljubljanski, loški in logaški okraj.

— (Akademično društvo „Triglav“ v Gradci) priredi dne 4. julija t. l. ob 8. uri zvečer svoje V. redno javno zborovanje v letnem tečaju s sledečim vspeedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Antikritika o spisu g. Mohoriča. 4. Slučajnosti. Pri zabavnem delu nastopijo društveni tamburaši. Lokal: Knopf's Restauration, Klosterwiesgasse, 5. Gostje dobro došli!

— (Grozen samomor.) Na Sušaku pri Reki usmrtila se je v noči mej nedeljo in ponedeljkom gospa Amalija Lez, vdova po majorji avditorji, na grozen način. Ker je vedela, da je njena bolezen neozdravljiva, je že večkrat rekla, da se bode končala, sedaj je to res izvršila. Polila je svojo obleko in postelj s petroljem, se na posteljo ulegla in jo zažgala. Močni smrad po vsej vili napotil je dr. Ružiča, da je šel gledat, kaj je uzrok. Prišedši tudi v sobo gospe Lež, našel jo je že mrtvo in vso sežgano v postelji. Na njegov klic prihiteli so še drugi ljudje iz vile in ogenj udušili.

— (Vabilo) k rednemu občnemu zboru podružnice sv. Cirila in Metoda na Bledu, ki bode dne 5. julija ob 5. uri popoldne v gostilni pri „Daneju“. Dnevni red: 1. Volitev odbora. 2. Uplačevanje letnih doneskov. 3. Predlogi. 4. Volitev zastopnika podružnice za glavni občni zbor.

— („Posojilnica v Logatci“) ustanovljena dne 22. julija 1888, imela je v letošnjem polletju denarnega prometa 52.881 gld. 28 kr., dočim ga je imela v drugi polovici leta 1890 le 44.288 gld. 56 kr. Stanje hranilnih ulog kaže 64.265 gld. 45 kr., posojil pa 75.757 gld. 25 kr.

— (Razpisano) je mesto kancelista pri okrajnem sodišči v Trzinu. Prošnje do 27. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Murau 1. julija. Včeraj zvečer ob 6. uri se je v St. Ruprechtu oblak utrgal in uničil dve veliki kmetiji. Devet oseb je poginilo.

Pariz 1. julija. „Standardova“ vest, da bi bili Francozi deželo Luang-Prabang v Siamu zaseli, zmatra se v merodajnih krajih popolnoma izmišljeno.

Katanija 1. julija. Observatorij na otoku Stromboli brzojavlja, da so aparati včeraj ob 6^{3/4} zvečer zabeležili potres, po katerem sta bila dva jako močna vulkanična izbruha.

Novi York 1. julija. Grški princ Jurij došel semkaj. Vsprejela sta ga grški in ruski zastopnik. V soboto odpotuje.

Gradec 2. julija. Ker se je oblak utrgal je veliko hiš v dveh vaseh blizu Murau-a razdejanih, polja uničena. Najmanje deset oseb mrtvih.

Crefeld 2. julija. Vihar odnesel slavnostno zgradbo in lesene prodajalnice na slavnostnem prostoru za rensko zvezno streljanje. Mej seli Sächtern, Vilofen in Dielken podrlo se do 50 hiš. Več ljudij mrtvih in ranjenih.

Wels 2. julija. Cesar dve uri nadzoroval lansko leto ustanovljeni 15. dragonski polk. Jedno škadrno vodil Fran Salvator. Po končanem ogledu peljal se je z Marijo Valerijo v Lichtenegg. Ogromna množica ga povsod naidušeno pozdravljala.

Razne vesti.

* (Devet milijonov za dobrodelne namene.) V Cremoni umrl je preteklo nedeljo bogataš Giuseppe Mambretti, ki je devet milijonov lir volil za dobrodelne namene.

* (Grofinja Tolstoj pri carji.) Car Aleksander vsprejel je v zasebni avdienci grofinjo Tolstoj, soproga slavnega romanopisca grofa Leva Tolstaja. Grofinja pritožila se je baje o strogosti cenzure, ki njenega soproga dela grozno črta in kviri. Car je baje obljubil, da se bode temu odpoglo.

* (Huda vročina.) Mej Lipnico in Gradcem poginilo je valed hude vročine predvčeršnjim deset pitanih volov. Ko je vlak došel na južni kolodvor v Gradec so vseh deset crknenih volov izročili konjaču.

* (Globokost Sredozemskega morja.) Italijanski parobrod je nedavno na več krajih meril Sredozemskega morja globokost in dognal, da je največja globočina v sredi mej otokoma Kreta in Sicilijo. Ondu je morje povprek 4000 metrov globoko.

* (Priatelj člo ve št vu.) Iz Londona se piše: "Znani gospod Maxim, ki je skupaj z Nordenfelmom izumil najsilnejši revolverski kanon, bavi se sedaj s strojem, s katerim bi človek letal, kakor tič. O tem piše sam tako-le: "Ko bi s francoske obali po zraku jadral čez Kanal in pol tone nitroglicerina spustil na katero koli angleško mesto, preobrazil bi svet. Jaz mislim, da se mi bode to posrečilo, ako bodem dosti dolgo živel, sicer pa pride že kdo za menoj, ki bode popolnil, kar jaz nesem mogel završiti".

Ljubljanski ZVON

prinaša v 7. zvezku nastopno vsebino: 1. Stébor: Tahi. — 2. Bistrán: Bor in grm. — Jelka in bršljan. — Rakita in potok. — Loza in slavec. — 3. Dr. Nevésekdo: 4000. Povest. (Dalje.) — 4. A. Funtek: Iz dnevnika. — 5. y.: Pri starem žrtveniku. — 6. Dr. Janko Paik: Dr. Jožef Mislej, slovenski modrolovec. (Konec.) — 7. Anton Funtek: Luči XVIII. XIX. — 8. Bistrán: Zrna. — 9. Cvetána: Sen. — 10. I. Steklara: Kakó so Turki osvojili Bihač. — 11. y.: Nevarni studenec. — 12. Bistrán: Usehla kita. — 13. Igo Kaš: Dalmatinske povesti. III. Težavna rešitev. — 14. y.: Tri reke. — 15. y.: Potnik. — 16. Anton Kaspef: Razmere gorenjskih kmetov okolo leta 1500. (Dalje.) — 17. Stébor: Moška solza. — 18. R. Perušek: Pop Pero. Črtica iz Bosne. (Konec.) — 19. Batog: Razbita čaša. — 20. Podgoričan: Tkalčev Anton. (Konec.) — 21. Književna poročila: III A. Štrifof: Fonov nemško-slovenski slovar za prvošolce. (Konec.) — IV. S. R.: Izvestja muzejskega društva za Kranjsko. — 22. V. Bežek: Slovniški razgovori. (Dalje.) 23. Listek: Vabilo na XXVI. redni veliki zbor "Matice Slovenske". — Bleiweisova slavnost v Ljubljani. — "Srce". — "Slike sv. Križa pri Mariboru". — "Zur Ortsnamenforschung in Kärnten". — Deželno gledališče v Ljubljani. — Občni zbor muzejskega društva. — IV. izkaz darov za Prešernov spomenik. — "Jager na lovu sraja". — "Matica Hrvaška". — "Miroslav i Bogoljuba". — Slepár Valvasor. — "Iz Crne Gore i Hercegovine". — Rovaš-raboš. — "Gorski vienac". — Listnica.

"LJUBLJANSKI ZVON" stoji: za celo leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepeča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatel samo 2 gld. (81—82)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

Tujci:

1. julija.

Pri **Matti**: Dr. Kaiser iz Celovca. — Dollhof, Laidenburger, Gentilomo iz Trsta. — Bauer iz Gradca. — Jaklič, Kautsky iz Kočevja. — Bruner iz Brežic. — Obermüller, Güttlinger iz Norimberke. — Schwanzhofer iz Dunajskega Novega Mesta. — Aschman, Pelikan, Englisch, Berner, Kellerman z Dunaja.

Pri **Slonu**: Lichtblau, Weiss, Grumer, Prossinag, pl. Schneid, Wekler z Dunaja. — Pl. Moratti iz Gorice. — Szerdahelyi iz Budimpešte. — Gregr, Freinert, Masaratti iz Trsta. — Jauka iz Prage. — Trček iz Tržiča.

Pri **bavarskem dvoru**: Petrič iz Črnomlja. — Žitnik iz Trsta. — Schaffer iz Kamnika.

Pri **južnem kolodvoru**: Blažič, Witzler iz Gradca. — Belec iz Ljutomerja. — Kleckner iz Celovca.

Umrli so v Ljubljani:

30. junija: Karol Cigler, delavčev sin, 4 dni, Reber št. 11, icterus neonatorum. — Jakob Menart, pek, 33 let, Kravja dolina št. 11, caries.

1. julija: Adela Cerny, zasebnica, 54 let, Pred Škofijo št. 13, rak na jetrih.

2. julija: Rozalija Vidic, nadsodnijske svetnika žena, 56 let, Gledališke ulice št. 1, vodenica. — Filip Zaplotnik, c. kr. vladni svetnik, 43 let, Vegove ulice št. 2, jetuka.

V vojaški bolnici:

1. julija: Andrej Zidar, deželobrambovec, 24 let, pridenje krvi.

Loterijske srečke 1. julija.
V Pragi: 50, 28, 29, 41, 57.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. julija	7. zjutraj	736.9 mm.	21.6° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	735.4 mm.	32.2° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	735.0 mm.	24.4° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 25.9°, za 6.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 2. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danos
Papirna renta	92.50	—	92.55
Srebrna renta	92.50	—	92.55
Zlata renta	110.80	—	110.95
5% marena renta	102.25	—	102.55
Akcije narodne banke	1023. —	—	1029. —
Kreditne akcije	296.75	—	296.25
London	117.15	—	117.20
Srebro	—	—	—
Napol.	9.28	—	9.29 1/2
C. kr. cekini	5.55	—	5.56
Nemške marke	57.45 1/2	—	57.55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	—	—
Državne srečke iz l. 1864	100	—	179
Ogerska zlata renta 4%	105	—	10
Ogerska papirna renta 5%	101	—	55
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	—	50
Zemlj. obš. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	—	25
Kreditne srečke	100 gld.	—	186
Rudolfove srečke	10	—	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	158
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	—	231

Zahvala.

Za mnoge izkaze presrčnega sočutja o bolezni preljubljene matere, oziroma sestre, tašče in stare matere, gospe

Cecilije Kunst roj. Iglič

za častno in mnogobrojno udeležbo pri pogrebu, za obile in lepe vence izrekamo vsem najsrčnejšo zahvalo, posebno pa gg. čevljarskim mojstrom in pomočnikom, kateri so se v tolikem številu udeležili pogreba.

V Ljubljani, dne 1. julija 1891.

(547)

Žalujoči ostali.

KAROL TILL

(5) Ljubljana, Špitalske ulice 10. (456)

Potrebščine za pisarnice in na pisalne mize, pisne mape, pisne podloge, tintnike, nakladnike za pisma, močilnice, ravnila, deske beleznice, skledice za peresa, držala, skrinjice za pismene znamke, steklenice za klee, zviti pivniki, sušilci, pečati iz proževine z vso pripravo, sušilni kartoni, kopirni listi in pivniki, tiskane in utisnene pečatne znamke, močilniki in lepivni papir za bankovce.

Radgonska
kislá voda po natriju in litiju najbogatejša
in
(270—25)
Radgonska
čista alkalična kiselica.
Glavna zaloga pri
J. LININGER-ji
v Ljubljani, Rimska cesta hiš. št. 6.
Prodaja po prvotnih cenah.

Vožni red c. kr. državne železnice.

Veljaven od 1. junija 1891.

Št. 1718	Št. 1714	Št. 1716	Št. 1712	P o s t a j e		Št. 1711	Št. 1715	Št. 1713	Št. 1717	
zjutraj	zjutraj	dopol.	popol.			zjutraj	popol.	zvečer	zjutraj	
12:05	6:30	11:50	4:22	iz	Ljubljana, juž. žel.	v	11:34	4:58	9:45	5:55
12:10	6:38	11:55	4:30		Ljubljana, drž. žel.		11:30	4:51	9:37	5:50
12:20	6:48	12:05	4:41		Vižmarje		11:22	4:42	9:28	5:41
12:32	7:01	12:17	4:53		Medvode		11:10	4:29	9:16	5:29
12:46	7:15	12:31	5:07		Loka		10:56	4:15	9:02	5:15
1:02	7:30	12:46	5:23		Kranj		10:41	4:—	8:46	4:59
1:08	7:36	12:52	5:30		Sv. Jošt (m. p.)		10:35	3:54	8:40	4:53
1:23	7:51	1:07	5:45		Podnart-Kropa		10:22	3:41	8:26	4:39
1:29	7:58	1:14	5:52		Otoče (m. p.)		10:16	3:33	8:19	4:31
1:42	8:11	1:27	6:05		Radovljica (m. p.)		10:04	3:20	8:06	4:18
1:51	8:21	1:37	6:16		Lesce-Bled		9:58	3:13	7:59	4:12
2:02	8:32	1:48	6:27		Žerovnica (m. p.)		9:46	2:59	7:43	3:59
2:12	8:41	1:57	6:37		Javornik		9:37	2:50	7:33	3:49
2:21	8:51	2:06	6:48		Jesenice		9:30	2:43	7:26	3:42
2:38	9:10	2:24	7:06		Dovje		9:11	2:23	7:05	3:23
3:01	9:32	2:46	7:28		Kranjska Gora		8:48	1:58	6:39	3:—
3:16	9:47	3:01	7:43		Rateče-Bela Peč		8:35	1:43	6:24	2:45
3:32	10:03	3:16	7:59	v	Trbiž	iz	8:20	1:25	6:06	2:28

Št. 2155	Št. 2157	Št. 2153	P o s t a j e		Št. 2156	Št. 2152	Št. 2158	Št. 2154	
popol.	zvečer	zjutraj			zvečer	zjutraj	zvečer	popol.	
2:10	7:10	7:30	iz	Ljubljana, drž. žel.	v	6:30	6:30	10:10	1:20
2:27	7:27	7:47		Črnuče (m. p.)		6:14	6:14	9:54	1:04
2:47	7:47	8:07		Trzin		5:54	5:54	9:34	12:44
3:03	8:03	8:23		Domžale		5:47	5:47	9:27	12:37
3:19	8:19	8:39		Jarše-Mengiš		5:28	5:28	9:17	12:18
3:25	8:25	8:45		Homec (m. p.)		5:16	5:16	9:11	12:06
3:40	8:40	9:—	v	Kamnik	iz	5:—	5:—	8:55	11:50

Voz samo ob nedeljah
in praznikih.

Vozi samo ob nedeljah in praznikih.